

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.413 van 22 februari 2011
in de zaak A. 194.503/XII-6018**

In zake: Youssef KAMKAM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bertrand Vrijens
kantoor houdend te Gent
Kortrijksesteenweg 641
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het SINT-PIETERSINSTITUUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 november 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de delibererende klassenraad van het Sint-Pietersinstituut te Gent van 8 oktober 2009, om aan Youssef Kamkam een oriënteringsattest C toe te kennen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 197.691 van 10 november 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Victor Petitat, die loco advocaat Bertrand Vrijens verschijnt voor verzoeker en advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker krijgt op het einde van het schooljaar 2008-2009 een oriënteringsattest C.

3.2. Op 14 september 2009 beslist de beroepscommissie van het Sint-Pieterscollege te Gent dat de over de verzoeker delibererende klassenraad niet opnieuw moet worden bijeengeroepen. Verzoeker stelt op 30 september 2009 bij de Raad van State een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen de tenuitvoerlegging van deze beslissing. Tengevolge hiervan is deze beslissing op 2 oktober 2009 ingetrokken en wordt de delibererende klassenraad opnieuw bijeengeroepen. Bij arrest van de Raad van State nr. 196.757 van 8 oktober 2009 wordt deze intrekking vastgesteld en wordt de vordering verworpen.

3.3. De op 8 oktober 2009 opnieuw bijeengekomen delibererende klassenraad beslist het oriënteringsattest C te behouden.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Het auditorsverslag valt een door verwerende partij opgeworpen exceptie inzake het actueel belang van verzoeker bij. De auditeur stelt in haar verslag vast dat verzoeker in de memorie van wederantwoord enkel betoogt, eensdeels, dat hij zijn laatste schooljaar zal moeten dubbelen zodat de burgerlijke rechter zich zal moeten uitspreken over een schadevergoeding en, anderdeels, dat verwerende partij nalaat om zijn argumenten te weerleggen. Uiteengezet wordt in het auditorsverslag, onder andere, dat na de verwerping van de vordering tot schorsing en na kennisname van de uitvoerig gemotiveerde memorie van antwoord, door verzoeker aldus is nagelaten nog actief te strijden voor zijn zaak. Meer bepaald laat hij in de memorie van wederantwoord na ook maar enige inhoudelijke repliek te geven op het wel degelijk gevoerde verweer tegen de middelen: zijn repliek is een loutere affirmatie, tegengesproken door minstens al de omvang van de memorie van antwoord en dus “in wezen niets” ; een verwijzing naar de burgerlijke rechter kan alleen een onrechtstreeks belang aantonen. Van partijen wordt verlangd dat zij medewerking verlenen met de rechter en uit de aldus beschreven proceshouding van verzoeker leidt het auditorsverslag af dat hij in wezen geen verdere belangstelling koestert voor zijn zaak.

5. Een verzoeker, wil hij zijn belang bij het ingestelde beroep bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces vertonen. De medewerking met de Raad van State, zetelend als annulatierechter, die van een verzoeker verlangd kan worden, bestaat essentieel hierin dat deze de rechter laat weten wat hij meent te kunnen inbrengen tegen standpunten van onder meer de andere partij die ongunstig voor hem uitvallen. Het bij het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 vastgestelde procedurereglement biedt hem de gelegenheid om, na kennisname van de memorie van antwoord en na inzage van het administratief dossier, dat te doen, door het indienen van memories. Een behoorlijk verloop van het proces wordt verstoord wanneer de partijen niet van de hun geboden mogelijkheid gebruik maken om hun standpunten duidelijk te maken door middel van memories.

6. Zelfs als er in de voorliggende zaak al redenen zouden zijn geweest waarom verzoeker het nut niet zag om zich in zijn memorie van wederantwoord uit te putten door inhoudelijk op het verweer in de memorie van antwoord te

repliseren, dan is voor zo een inertie alleszins geen begrip meer op te brengen na het voornoemd auditoraatsverslag.

Immers, het verslag is uitdrukkelijk beperkt tot een bespreking van de exceptie van verwerende partij, die het belang van verzoeker in vraag stelt. Het verslag zet overheen vijf bladzijden uiteen waarom deze exceptie bijgevalen moet worden, voegt daaraan nog enige overwegingen toe en besluit dat daarom op de grond van de zaak vooralsnog niet wordt ingegaan.

7. In die omstandigheden viel het aan verzoeker toe om dadelijk na kennisname van dit auditoraatsverslag in de hem in de schriftelijke procedure nog geboden mogelijkheid om een laatste memorie in te dienen, concreet en precies zijn gebleven belang te bevestigen en het te staven.

Dit heeft verzoeker echter verzuimd. Integendeel is zijn memorie slechts een uiterst bondig en niet gemotiveerd verzoek tot voortzetting van de procedure “teneinde gehoord te worden”. Door aldus te handelen en het auditoraatsverslag geheel onbesproken te laten, bevestigt verzoeker zelf de gegrondheid van de exceptie.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest